

1928-10-14

AFSENDER

Fritz Syberg

MODTAGER

Else Jensen, Johannes V. Jensen

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Da

Dateringsbegrundelse:

Datoen optræder på brevet

Generel kommentar:

Peter Hansen blev udnævnt til æresborger i Faaborg 25. juni 1928. Johannes V. Jensens nekrolog over Peter Hansen blev trykt i Politiken 11. oktober 1928. Den blev siden optrykt i Johs. V. Jensen: Form og Sjæl. Portrætter og Personligheder. Gyldendalske Boghandel 1931, s. 33-39.

Afsendersted:

Pilegården Kerteminde

Omtalte personer:

Albert Gottschalk

Peter Hansen

Marie Schou

Vincent van Gogh

Kristian Zahrtmann

Arkivplacering:

Det Kongelige Bibliotek

DOKUMENTINDHOLD

Peter Hansen, som ifølge Syberg var Fynboernes festlige element og den bedst begavede af dem, er død. Balsalen tømmes. Det er sandt, som Jensen skrev i nekrologen, at Hansen mindede om Gottschalk. Syberg undskylder, at Johs. V. Jensen ikke har fået afskrift af talen. Syberg var begyndt at afskrive, men så blev talen væk, og den dukkede først op igen nu, hvor Fritz Syberg ledte efter brevpapir. Syberg skal udstille i København, og han ville ønske, at han kunne slippe.

TRANSSKRIFTION

Pilegården 14-10-28

Kære Johannes V. og Else.

Ja saa er Peter da gaaet sin Vej, dermed er det festlige Element hos "Fynboerne" forsvundet – og mere end det. Balsalen begynder at tømmes. Jeg fornemmer det stærkt som i gamle Dage paa Nytaarsballerne i Faaborg, naar hen ad Slutningen de smukkeste Par lidt efter lidt var forsvundet og kun de blev tilbage som var fast besluttet paa at holde ud til Musikken spillede af med "Forgangen Nat vor sultne Kat" Han var den rigest begavede af alle Zahrtmanns 200 Elever og hans Kunst vil efter hans Død leve kraftigst. Det er rigtigt som Du skriver i Din Kronik at han havde Lighed med Gottschalk. Det gælder for deres efterladte Produktion at den ikke vil trænge til nogen Udrensning, men mens det for G.s Vedkommende er fordi han paa næsten monoman Maade var behersket af sit Kunstnersind (van Gogh) stammer det for Peters Vedkommende fra hans Karakters Renhed. Tak for Din Kronik om ham, ingen kan sige Tingene som Du.

Med det samme jeg skriver vil jeg gjerne klare mit Mellemværende med Jer m. H. til den Tale jeg ["jeg" overstreget] ved Peters Æresborgerfest som jeg lovede Jer en Afskrift af. Jeg er nemlig ikke saa skyldig som det tager sig ud. Jeg paabegyndte Renskrivningen straks jeg kom hjem, men da jeg havde ektemporeret noget mens jeg holdt den – mest af Nervøsitet – vilde jeg gjerne i Afskriften holde mig til det jeg havde sagt ved Lejligheden og det besværliggjorde Renskrivningen saa det tog nogen Tid. Jeg maatte lægge den til Side nogle Dage for mine Billeders Skyld og da jeg skulde tage fat paa den igen var den paa en mystisk Maade forsvundet fra Chartollet. Marie beroligede mig med at jeg nok havde gemt den et "sikkert" Sted som jeg ikke nu kunde huske. I Fredags rejste Marie til Kbhvn og jeg bad hende før hun tog afsted endnu en Gang hjælpe mig at søge den op, og gennemsøgte alle vore Gemmer for den Slags Sager men uden Resultat. Det var mig meget ubehageligt at skulle

staa som en Snyder for Jer men jeg valgte det alligevel i Haab om at Manuskriptet en Dag skulde komme tilveje. (Har jeg ikke snydt ved denne Lejlighed, [et overstreget bogstav] har jeg maaske gjort det ved andre -) Men nu kommer det mystiske. I Dag fik jeg i Sinde at skrive et Brev til Jer, jeg savnede Papir og ledte hist og her til jeg fandt en gammel Protokol hvoraf jeg rev disse Blade ud, og ved den Lejlighed fik jeg fat i en Bunke Papirer som viste sig at være det forsvundne Manuskript. Jeg meddeler Jer det herved.

Jeg staar lige foran min Udstilling i Færd med at afslutte nogle Billeder, i Gang med at nedskrive Titler paa Billeder, Maal, Ejere og deres Adresser o.s.v. og da jeg i min Arbejdsmaade er lige saa planløs og fuld af Indskydelser, som Peter var i sin Filosofi saa har jeg det ikke helt let i disse Dage, men vil opsætte Afskriften af den lovede Tale til senere. Fra i Dag bliver jeg nødt til at lade Jer kalde mig en Snyder, forud var jeg det ikke. Mandag ["Mandag" overstreget] Tirsdag den 23 kommer jeg til Kbhvn og der forestaar mig saa et kedsommeligt Arbejde til vi aabner Udstillingen den 10 Nov. Det er andre der har taget Initiativ til denne Udstilling, Marie glæder sig til den, selv vilde jeg inderlig gærne slippe fri, men det lader sig ikke gøre.

Jeg glæder mig til at hilse paa Jer.

Eders hengivne Fritz Syberg.

Pilegaard 14-10-28

Kære Johannes V. og Elre
ya saa er Peter da gaad sin
Vej, dermed er det festlige
Element hos "Fyrbærne" for-
svundet - og mere end det. Balsalen
begyndes at tomme. Is foruden
men det started som i gamle dage
paa Utagballerne i Faaborg, naar
hen ad slutningen de smukkest
Der lidt efter lidt var forsvundet
og naar de blev tilbage som var fast
besluttet paa at holde id til
Musikken spillede af med
"Forsagen at var sulten kat"
Han var den rigt bevarede af alle
Tahrtmanns 200 Elever og hans
Kunst vil efter hans Død leve Kraftigt.
Det er rigtigt som du skriver i din
Kronik at han havde Lighed med
Gottschalk. Det gælder for dens
efterladt Produktion at den
ikke vil trænge til nogen Udrensning,
men men det for B. Vedkommende
er fordi han paa næsten monomane
Maade var behersket af sin Kunst
erind (van Gogh) stammer
det for Peters Vedkommende
paa hans Karakterens Revler.
Tak for din Kronik om ham, ingen
kan sig Tingene som du.

Med det raame jeg skriver vil jeg gerne
klare mit Mellemvarme med Jer
m. U. til den Tale jeg ved Peters
Carlsbergertent som jeg lovede Jer en
Afskrift af. Jeg er nemlig idre saa
kvaldt som det tager sig ud. Jeg
paabegyndte Revisionsingenen straks
Jeg kom hjem, men da jeg havde
ekstemporeret noget mens jeg
holdt den - mest af Nødvendighed -
vilde jeg gerne i Afskriften holde
mig til det jeg havde sagt ved
Lejligheden og det besværliggjorde
Revisionsingenen saa det tog nogen
Tid. Jeg maatte lægge den til Side
nogle Dage for mine Billeders
Kvaldt og da jeg skulde tage fat paa
den igen var den gaaet i stykker
saaledes forsvundet fra Chartotet.
Marie beroligede mig med at jeg
nok havde gænt den et "skært"
Sted som jeg idre mig kunde huske.
7 Fredags russte Marie til Kbhvn
og jeg bad hende for hien tog afsted
endnu en Gang hjælpe mig at
sige den op, og gennemroste alle
vore Bemærk for den Slag Sag
men uden Resultat. Det var
mig meget ubehageligt at skulle

staa som en Skylder for Jes
men jeg valgte det alligevel
i Haab om at Manuskriptet
en Dag skulde komme til veje.
(Har jeg ikke sagt ved denne
Lejlighed, at har jeg maaske gjort
det ved andre —) Men nu kommer
det mystiske. 7 Dag fik jeg i Ginde
at skrive et Brev til Jes, og saarede
Papir og ledte lidt og her til jeg
fandt en gammel Protokoll bogen
jeg rev dine Blade ud, og ved
den Lejlighed fik jeg fat i en
Bundt Papirer, som viste mig at
være det forvundne Manuskript.
Jeg meddelte Jes det herved.
Jeg staa lige foran min Aldstellig
i Færd med at afslutte nogle
Billeder, i Gang med at nedskrive
Titler paa Billeder, Maal, Genset og
deres Adresser o. s. v. og da jeg i min
Arbejds maade er lige saa platon og fuld
af Andstykkelser, som Peter var i sin
Filosofi saa har jeg det ikke helt
let i dine Dage, men vil ogsaa
afskrive af den lovede Tale til
senere. Fra i Dag bliver jeg nødt til
at lade Jes kalde mig en Skylder,
forud var jeg det ikke.

~~Årsmødet~~ Tirsdag den 23 November
Is til Kbhvn og der forestaar mig
saa et kedsommeligt Arbejde t. P
vi aabne Udstillingen den 10 Nov.
Liges andre der har taget Partisatio
i denne Udstilling, Maas glæde
sig til den, selv ildesj iinderly
garnu slippe pi, men det
lader sig ikke gøre.
Is glæde mig til at lise
van J.

Ders kunsione Frily Agnes.